

پیش‌خواب

«عروج به ملکوت در مهر خون» در آیینۀ یک بازنگری

یادمان «چهارمین شهید محراب»

■ محمد رضا کاتینی

نشر یافت. این مجلد در میان یادمان‌های منتشره برای چهارمین شهید محراب، امتیازی ویژه دارد که همانا بر خورداری از گفت و شنوندهای خواندنی، گزیده مواضع آن بزرگ در مقاطع خطیر دوران انقلاب و برپایی نظام اسلامی و نیز تصاویری دیدنی و کمتر منتشر شده، از آن زاهد مجاهد است. بی‌تردید پژوهندگان حیات آیت‌الله اشرفی اصفهانی، قطعا از این اثر بی‌نیاز نیستند و به‌رغم نایاب بودن، باید به یافت و مطالعه آن بپردازند. ناشر در دیباچه خوبی‌ش بر این اثر، در باب موضوع آن چنین آورده است:

«در میان شهدای محراب، حضرت آیت‌الله اشرفی اصفهانی، شخصیت بزرگ و وارسته‌ای که امت حبیبین مظاهرش می‌خواند و امام خود را ارادتمند ۶۰ ساله وی خطاب کرد و مصداق بارز رجال صدقوا ما عاهدوا... علیه‌اش نامید، جایگاه خاصی دارد. آری شهادت سالک راه حق و پیر محراب که محاسن سفیدش با خون سرخش پیوند دیرپاز شیعه را که عصاره مظلومیت در کنار حقانیت بود، نوید داد و جمعه را با تمامی فضایلش، در گودی محراب به مصیبتی بزرگ عبدل ساخت و شهادت مظلومانه‌اش، رحمت را برای مسلمین و ذلت و خواری را برای کفار و منافقین به ارمان آورد. این نیز خود یکی از ویژگی‌های بارز مؤمن متقی و عالم ربانی است که حیاتش مایه برکت

شهید آیت‌الله عطاءالله اشرفی اصفهانی

و فاتش مایه حیات است که در هر دو صورت در جریان رشد کمال انسانی چه جسمانی و چه روحانی تأثیر بسزایی دارد. شهادت این عالم بزرگ ربانی یک بار دیگر نشان داد که انتهای مقصد برای مؤمنین، صعود به بهترین قله کمال انسانی یعنی شهادت و برای منافقین و کفار ضد خدا و استکبار جهانی، سقوط به عمیق‌ترین نقطه فضاخت، یعنی انتحار است. همانگونه که قبل از آن عارفان عاشق شهادت در محراب جمعه، یعنی آیت‌الله مدنی، آیت‌الله دستغیب و آیت‌الله صدوقی این را به اثبات رساندند. در جمعه‌هایی که این سالکان راه طریقت، در محراب خونین جمعه شرب شهادت نوشیدند، در کنار آنان، افلاان این فاجعه نیز هلاک شدند! آری در هر چهار جمعه، دو نفر با هم دنیا را وداع کردند، اما یکی رجعت به‌و الاثرین قله ارزش‌های انسانی(لقاله) و دیگری به پایین‌ترین درجات انسانی که خداوند بدتر از حیوانش نامید(اسفل السالفین) رسید و فاصله این دو جریان خود و باطل می‌باشد. آری شهادت تمامی صالحان تاریخ از آدم تا خاتم و از کربلای خونین سالار شهیدان حسین‌بن علی(ع) تا کربلای ایران و شهدای بزرگی همچون مطهری و مفتح و شهید مظلوم آیت‌الله بهشتی و یارانش در کنار تمامی شهدا بالاخص شهدای محراب و رهرو دیگر این کاروان شهید بزرگوار یعنی حضرت آیت‌الله اشرفی اصفهانی، اثباتگر مطلب پرپاری است که پیوند خورده با نفس خلقت انسان می‌باشد و یقیناً چیزی جز این نیست که آن کسانی که راه طریقت و صراط مستقیم که امروز تبلور آن در تابعیت از ولایت فقیه و تعهد به مکتب انسان‌ساز اسلام می‌باشد را فر ازا خود قرار دادند، محکوم به طهارت و رستگاریند و آن‌کانه جدا از این جریان، مستقلا راهی را برای خویش انتخاب کردند، سرانجامی جز ذلت و ظلمت نخواهند داشت که نمونه‌های فراوان آن را در این مدت کوتاه که از انقلاب پرپار اسلامی‌مان می‌گذرد، بارها و بارها مشاهده کردیم که این نمونه‌ها خود سند گویایی است بر این ادعا...»

■ **المیرا کیانیور**

در سالیان گذشته، حکومت الهام‌علی‌اف از حربه‌هایی گوناگون برای مشروعیت‌سازی پیره برده است که یکی از شاخص‌ترین آنها، برگزاری مسابقات بین‌المللی آواز یوروویژن در به اصطلاح جمهوری آذربایجان است. در مقال پی آمده، انگیزه‌ها و پیامدهای گوناگون این رویکرد مورد ارزیابی و تحلیل قرار گرفته است. امید آنکه مقبول آید.

■■■

■ **در مختصات به اصطلاح جمهوری آذربایجان**
جمهوری آذربایجان در منطقه جغرافیایی قفقاز و در گذرگاه اروپا و آسیای جنوب‌غربی و در کنار دریای خزر قرار گرفته است. مساحت این کشور ۸۶۶۰۰ کیلومتر مربع، جمعیت آن ۷میلیون نفر و پایتخت آن ناکوست. جمهوری آذربایجان با کشورهای ایران در جنوب، ارمنستان و ترکیه در غرب، گرجستان در شمال غربی و روسیه در شمال هم‌مرز است و با کشورهای ترکمنستان و قزاقستان نیز در کناره دریای خزر دارای مرز آبی است. آذربایجان کشوری است با اکثریت مسلمان شیعه که استقلال خود را پس از فروپاشی شوروی سابق در سال ۱۹۹۱ به دست آورد. به‌رغم آتش‌بس سال ۱۹۹۴، این کشور هنوز بر سر مسئله قره‌باغ -که اکثر جمعیت آن را مسیحیان ارمنی تشکیل می‌دهند- با ارمنستان اختلاف دارد. در این کشور در کنار زبان ترکی آذربایجانی(زبان رسمی)، زبان‌های روسی،ارمنی، کردی، تالشی، لژی و آواری نیز رایج است. نوع حکومت جمهوری آذربایجان، جمهوری پارلمانی با یک مجلس قانون‌گذاری است. جمهوری آذربایجان سکولار است و از سال ۲۰۰۱ به عضویت شورای اروپا درآمده است. از سوی دیگر، از آنجا که حاکمیت جمهوری آذربایجان، مشروعیت و مقبولیت داخلی ندارد، حیات خود را به قدرت‌های بزرگ پیوند زده و در نتیجه، امنیت این کشور با امنیت قدرت‌های بزرگ گره خورده است و ثبات و نظم‌پذیری و چگونگی عملکرد آن از سوی قدرت‌های بزرگ تعیین می‌شود. برگزاری مسابقات آواز یوروویژن و اجازه برگزاری مراسم رژه غرور همجنس‌بازان در ماه می ۲۰۱۲ در این کشور مسلمان را می‌توان در نتیجه اجرای سیاست‌های قدرت‌های بزرگ در این منطقه دانست. در این مقاله ابعاد مختلف این جریان بررسی شده است.

■ **برگزاری مسابقات «یوروویژن» بهانه‌ای**

آذربایجان کشوری غنی از نفت است

آذربایجان کشوری غنی از نفت است که در آمد سرشاری از طریق صادرات نفت و گاز، عاید دولتمردان این منطقه می‌شود، با این‌همه درآمدهای کلان این کشور، به جیب شرکت‌های بزرگ نفتی غرب و دولتمردان وابسته این کشور سرازیر می‌شود، دولتمردانی که برخلاف اعتقادات مردم مسلمان این کشور، هزینه‌های گزافی را صرف اسلام‌ستیزی و خوش خدمتی برای دوستان و حامیان غربی‌شان می‌کنند!

مقالات

کنت و کو ۸۸۴۹۸۴۳۷

مروری بر بازتاب‌های یک تلاش حکومت آذربایجان برای مشروعیت‌سازی

اعتراض به یوروویژن

بهانه‌ای برای سرکوب و شکنجه!

برای اعتراض

در آستانه برگزاری پنجاه و هفتمین مسابقه بین‌المللی آواز یوروویژن که با حضور ۴۳ کشور جهان در شهر باکو برگزار شد، این کشور شاهد اعتراضات گسترده مردمی بود. این مسابقات از ۲۲ می ۲۰۱۲ در مدت چهار روز برگزار شد. با وجود فقر شدید در میان مردم جنوب جمهوری آذربایجان و به‌رغم هزینه‌های سنگین دولت باکو(به استناد رسانه‌های ترکیه‌ای: ۳میلیارد یورو، یعنی بالغ بر یک میلیارد منات، در حدود یک تریلیون و ۸۰۰میلیارد تومان)، هزینه ساخت ساختمان کریستال هال، مکان برگزاری جشن -که ظرفیت ۲۳ هزار نفری دارد- حدود ۸۵۰میلیارد تومان بر آورده شده است و با این همه، تبلیغات وسیع در این خصوص، با استقبال سرد کشورهای اروپایی مواجه شد!این هزینه‌های سنگین در حالی از سوی دولت باکو پرداخت می‌شود که مردم جنوب جمهوری آذربایجان به علت درآمد کم، توان تأمین معاش خود در داخل این کشور را ندارند و برای تأمین مواد غذایی و مایحتاج بهداشتی و درمانی خود، به شهرهای مرزی ایران هجوم می‌آورند!

آذربایجان کشوری غنی از نفت است که در آمد سرشاری از طریق صادرات نفت و گاز، عاید دولتمردان این جمهوری می‌شود، اما متأسفانه درآمدهای کلان این کشور، به جیب شرکت‌های بزرگ نفتی غرب و دولتمردان وابسته این کشور سرازیر می‌شود؛ دولتمردانی که برخلاف اعتقادات مردم مسلمان این کشور، هزینه‌های گزافی را صرف اسلام‌ستیزی و خوش خدمتی برای دوستان و حامیان غربی‌شان می‌کنند. این کشور برای تقویت تصویر خود به عنوان یک اقتصاد در حال ظهور و کشور مرفه در حالی به سرمایه‌گذاری در یوروویژن پرداخته است که آزادی مطبوعات و بیان در این کشور وجود ندارد!

■ **حکومت آذربایجان و نحوه مبارزه با برگزاری مسابقات «یوروویژن»**

بسیاری از سازمان‌ها و رسانه‌ها به مناسبت میزبانی جمهوری آذربایجان از مسابقات یوروویژن، این کشور را به دلیل نقض گسترده حقوق بشر، زندانی شدن مترضان، فضای خفقان سیاسی، انتخابات‌های فرمایشی و محدودیت در فعالیت و ورود احزاب مخالف به پارلمان، شایسته میزبانی این مسابقات نمی‌دانستند و گفتند که دولت با هدف سرپوش گذاشتن بر معضلات اجتماعی، سیاسی و اقتصادی این کشور و انحراف افکار عمومی بین‌المللی، اقدام به برگزاری این مسابقات کرده است و خواستار پاکوت

جلیل‌علی‌ا در یک کنفرانس خبری.

دولت آذربایجان

در آستانه برگزاری پنجاه و هفتمین مسابقه بین‌المللی آواز یوروویژن که با حضور ۴۳ کشور جهان در شهر باکو برگزار شد، این کشور شاهد اعتراضات گسترده مردمی بود. این مسابقات از ۲۲ ماه می ۲۰۱۲ در مدت چهار روز برگزار شد. هز بنه‌های سنگین این مسابقات، در حالی از سوی دولت باکو پرداخت می‌شد که مردم جنوب جمهوری آذربایجان، به علت درآمد کم، توان تأمین معاش خود در داخل این کشور را ندارند و برای تأمین مواد غذایی و مایحتاج بهداشتی و درمانی خود، به شهرهای مرزی ایران هجوم می‌آورند!

۲۰هزار نفر از دعوت‌شدگان، تنها ۶۷۱نفر حضور پیدا کرده‌اند(به عمق مشکلات امنیتی خود پی برد و برخلاف ارزیابی‌های دولتمردان آذری، این عدم استقبال به چالشی اساسی برای حاکمیت جمهوری آذربایجان تبدیل شده است.

■ **واکنش مقامات باکو به مخالفت‌ها به برگزاری «یوروویژن»**

پیرو اعتراضات و تجمعات مردم در آستانه مسابقات یوروویژن و پیگیری محافل حقوق‌بشر و دیگر کشورها و سازمان‌ها، حزب حاکم جمهوری آذربایجان، اتهامات را رد کرد و این اعتراضات را ناشی از تحریک دشمنان خود دانست. یک مقام دفتر ریاست جمهوری در باکو، اعتراضات در آستانه مسابقات یوروویژن را تبلیغات خواند و اعلام کرد: در جمهوری آذربایجان، هیچ زندانی سیاسی وجود ندارد!

وزارت کشور این به اصطلاح جمهوری با صدور بیانیه‌ای تعداد افراد بازداشت شده در اعتراضات را ۴۳ نفر اعلام کرد، اما در عین حال ادعا کرد که این افراد، پس از بازجویی آزاد شده‌اند!وزارت کشور آذربایجان نیز مترضان را به برهم زدن نظم عمومی و بی‌اعتنایی به پلیس متهم کرد. احسان زاهد سخنگوی وزارت کشور جمهوری آذربایجان، تجمع روز جمعه را به عنوان اختلال در نظم عمومی توصیف کرد. وی گفت: تلاش گروهی از جوانان برای اختلال در نظم عمومی، خنثی نشد! و ادامه داد: تظاهرکنندگان به محل دیگری منتقل شدند و بعد از آن آزاد می‌شوند!علی حسن‌اف مشاور رئیس‌جمهور آذربایجان، می‌گوید: لازم است به‌ویژه، از دو سازمان که به آزار کشور ما ادامه می‌دهند، نام ببرم!این دو سازمان از زمانی که جمهوری آذربایجان میزبانی را قابت یوروویژن را کسب کرده است، آبروی بین‌المللی کشور ما را خدشه‌دار می‌کنند!متأسفانه این دو نهاد، سازمان غصب‌بین‌الملل و سازمان دیده‌بان حقوق‌بشر هستند.وی همچنین در یک کنفرانس مطبوعاتی گفت: «هیچ کلمه‌ای در زبان آذربایجانی برای رژه همجنس‌گرایان وجود ندارد، برخلاف آنچه در زبان(گفتاری) آن وجود دارد!»

همچنین جمهوری آذربایجان ادعای ایران را در مورد لغو رژه غرور همجنس‌گرایان دروغ خواند و آن را رد کرد. مشاور رئیس‌جمهور آذربایجان نیز در (۲۱ می) مداخله ایران را به عنوان «دروغ» محکوم کرد و توضیح داد: مقامات ایران می‌خواهند به زور «برچسب همجنس‌گرایی» را بر ما بچسباند! حسن‌اف در سخنان خود اضافه کرد: «حالا هم می‌گویند: چون آذربایجان را ترساندیم، رژه همجنس‌بازان را لغو کرد!دندا! اصلاً مگر قرار بود چنین رژه‌ای برگزار شود!؟»

■ **شکنجه مخالفان برگزاری «یوروویژن»**

درصد سکولار جمهوری آذربایجان که بیش از ۹۹ درصد مردم آن را مسلمانان تشکیل می‌دهند، در سالیان اخیر به وضع قوانین جدید در این کشور با اهداف اسلام‌ستیزی و شیعه‌گریزی پرداخته است، جدیدترین اقدام این دولت، پس از ممنوع کردن حجاب در مراکز آموزشی و دولتی، طرح برگزاری مسابقات یوروویژن و رژه همجنس‌بازان، در حاشیه این مسابقات است. در سال ۲۰۱۱ میلادی نیز دست کم ۴۳ نفر از فعالان اسلامی در جمهوری آذربایجان، به علت شرکت در تجمعات مطالبه آزادی حجاب، دستگیر و زندانی شده‌اند و بازداشت خبرنگاران و مترضان حکومتی در آذربایجان نیز افزایش چشمگیری داشته است. حزب جبهه خلق آذربایجان، درصد برگزاری تجمع اعتراض‌آمیز در این منطقه بود، اما مأموران پلیس جمهوری آذربایجان به صورت دسته جمعی همه مترضان را بازداشت کرد!دعا هم‌زمان با برگزاری این تظاهرات در منطقه مرکزی باکو، مأموران پلیس جمهوری آذربایجان در خیابان‌های اطراف این منطقه مستقر شدند تا هر گونه عبور و مرور مردم و خودروها را در این منطقه کنترل کنند.

سازمان عفو بین‌الملل از حضور ۱۸ زندانی عقیدتی در آذربایجان، از جمله ۱۴ فعال سیاسی که در طول تظاهرات زندانی شدند و دو تن روزنامه‌نگار و دو تن دیگر که از فعالان حقوق بشر هستند، اطلاع‌رسانی نموده و سازمان دفاع از حقوق بشر نیز حکومت علی‌اف را به افزایش شدید سرکوب روزنامه‌نگاران و وبلاگ‌نویسان و سرکوب تظاهرات مخالفان توسط پلیس در سال گذشته متهم کرده است. همچنین نمایندگان

پارلمان اروپا با صدور بیانیه‌ای شدیدالحن در مورد نقض حقوق‌بشر، حقوق اساسی مردم و اصول دموکراسی، آزادی‌بیان و حاکمیت قانون در کشور آذربایجان انتقاد کردند. ماریتزا اسپچیک، نماینده هلند در پارلمان اروپا در این باره گفت: مقام‌های دولت آذربایجان، صدای مردم خود را نمی‌شنوند!وی از دولت این کشور خواست به مسئولیت‌های خود در قبال مردم آذربایجان عمل کند و اعمال تهدید و اراصاب مردم را کنار بگذارد. در مقابل، دولت آذربایجان ضمن انتقاد از مواضع اتخاذ شده از سوی پارلمان اروپا، از پارلمان خود خواست با تنظیم جوابیه‌ای، به اتهامات وارده پاسخ دهد. «اتگل که» مجری و عضو هیئت داوران آلمان در مسابقه یوروویژن سال ۲۰۱۲، شنبه‌شب(۶ خرداد/۲۶ می)، هنگام پخش زنده اعلام رأی آلمان، خطاب به باکو تصریح کرد: «امشب هیچ کس نمی‌تواند به کشور خود رأی دهد. اما خوب است که می‌توان انتخاب کرد و خوب است که حق انتخاب داریم. آذربایجان در راهی که پیش‌رو داری، اروپا تو را زیر نظر دارد!» به همین دلیل، رسانه‌ها و مطبوعات آلمان از اجباری منتقدانه مجری آلمانی هنگام اعلام رأی این کشور، در پخش زنده مسابقه یوروویژن تقدیر کردند. در مقابل، مقامات دولت باکو هشدار دادند که نوازندگان یوروویژن، نباید در سیاست اظهارنظر کنند و گرنه به سرعت، واکنش نشان خواهند داد! علی حسن‌اف اظهار داشت: متأسفانه برخی از تلاش‌های سیاسی وجود دارد، اما این رویداد موسیقی را نمی‌توان سیاسی کرد. مترضان معتقدند که جمهوری آذربایجان، روی کاغذ کشوری دارای دموکراسی به حساب می‌آید، اما عرصه بر روزنامه‌نگاران و سیاستمداران مخالف چنان تنگ است که در انتخابات پارلمانی ۲۰۱۰، حتی یک نماینده مخالف نیز برگزیده نشد!

بعضی فعالان آذربایجانی می‌گویند: در زمان برگزاری مسابقه‌های یوروویژن، محدودت‌هایی برای شهروندان برقرار شده و با وجود حرف‌های بسپار درباره آزادی‌بیان، آزادی‌های سیاسی لازم در آن کشور وجود ندارد و بسیاری از مردم، از این میزبانی راضی نیستند، به خصوص گروه‌های مدافع حقوق‌بشر که می‌گویند: مسئولان یوروویژن باید از دولت آذربایجان خواهند تا رفتارشان را تغییر دهد. آنها نیز دستگیری مخالفان، تک‌زدن روزنامه‌نگاران و محدودیت آزادی‌بیان و مطبوعات و خراب کردن خانه مردم را از مهم‌ترین موارد نقض حقوق‌بشر آذربایجان دانسته‌اند.

■ **ممنوعیت روزنامه‌نگاران از بازتاب مخالفت‌ها به برگزاری «یوروویژن»**

پس از سرکوب مترضان در جمهوری آذربایجان، اتحادیه اروپا با صدور بیانیه‌ای، اعمال خشونت در مورد تظاهرات‌کنندگان را که به طور مسالمت‌آمیز درصدد بیان دیدگاه‌های خود بودند، به شدت محکوم کرد. در سال‌های، مخالفان نظام حاکم بر جمهوری آذربایجان، برای مقابله حق آزادی مطبوعات، به خیابان‌ها آمدند و تظاهرات کردند، اما نیروهای امنیتی، ضمن برخوردی به شدت خشونت‌بار، آنها را بازداشت کردند و شماری از این بازداشت‌شده‌ها، پس از گذشت سال‌ها، هنوز در زندان به سر می‌برند. در ادامه اعتراضات، سدها نفر نیروی پلیس، امنیتی و لباس شخصی جمهوری آذربایجان نیز مانع از تظاهرات دهها نفر از اعضا و هواداران تشکل‌گر یگرهای مخالف دولت، موسوم به پارلمان اجتماعی در باکو شدند و در میدان فواره‌نیز به شدت دهها نفر و ضرب و شتم آنها، مانع شکل‌گیری تظاهرات شدند. تظاهرکنندگان با سر دادن شعارهایی مبنی بر درخواست استعفاي مسئولان، خواهان آزادی همه زندانیان سیاسی، از جمله خبرنگاران و مخالفان حقوق‌بشر و همچنین خواستار آزادی تمام زندانیان اعتقادی جمهوری آذربایجان و قطع روابط با صهیونیست‌ها بودند. یکی از این‌س مترضان، در حاشیه این همایش گفت: دموکراسی در جمهوری ما وجود ندارد! ما در اینجا از حقوق بنیادین خود برخوردار نیستیم، افراد در کشور ما بازداشت می‌شوند، فقط به این علت که خواستار دموکراسی بیشتر هستند!

■ **حکومت آذربایجان و استفاده از پاپوش‌هایی شبیه به دوران استالین!**

سیاست دولت باکو در حبس و فشار به مخالفان و متنفدان، با استفاده از پاپوش‌های شبیه دوران استالین از جمله: حمل سلاح و موادمخدر، میزبانی مراسم مغایر با ارزش‌های اسلامی و ملی مردم جمهوری آذربایجان، نظیر رژه همجنس‌بازان، تلاش برای به فراموشی سپردن اشغال قره‌باغ از طریق تمکین به توصیه‌های گروه مینیک، جلوگیری از تجمعات آزاد، سرکوب مسلمانان، تخریب مساجد و جلوگیری از انجام دادن شعارات اسلامی نظیر حجاب، همکاری با رژیم اسرائیل بر ضد همسایگان، میزبانی گروهبان‌های توریستی و تجزیه طلب، عدم توزیع ثروت‌های سرشار نفتی و مقابله نکردن جدی با فساد و رشوه‌خواری و پایان ندادن به نقض حقوق مالکیتی شهروندان، باعث ناراضیاتی افشار مختلف مردم این کشور از دولت شده و دولت باکو تاکنون صرفاً با استفاده از روش اختناق، توانسته جلوی فوران این ناراضیاتی‌ها را بگیرد. فعالان مخالف دولت می‌گویند: دولت از این رویداد پرطرفدار برای به تصویر کشیدن کشوری مترقی، در انتظار جهانیان استفاده می‌کند و موارد نقض حقوق بشر را پنهان می‌نماید. فعالان حقوق‌بشر نیز می‌خواهند از این فرصت کوتاه بهره ببرند؛ زیرا به طور طبیعی، فرصتی برای ابراز خشم و تفرغ عمومی از حکومت الهام علی‌اف، وجود ندارد!